

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

สิ่งที่โลกยอมรับคือธรรม

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๘ วานนี้ ทองคำได้ ๑๑ บาท ทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด
ทั้งที่มอมแล้วและยังไม่ได้มอม เป็นทองคำ ๕,๖๗๖ กิโล ดอลลาร์ได้ทั้งหมด ทั้งที่มอม
แล้วและยังไม่ได้มอมเป็น ๗,๓๑๑,๐๗๓ ดอลลาร์ ทองคำก็ขึ้นเรื่อย ๆ เราจะขยับใส่ทองคำ
ทองคำก็ยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ มันยังงังกัน เราก็กำหนด ๆ อยู่ เพราะจวนวันที่ ๑๒ เมษา ซึ่งเป็น
วันครบรอบ ๕ ปีที่เราอุทิศสำหรับช่วยพี่น้องชาวไทยเรา ในวันนี้ควรที่จะได้เป็นที่ระลึกในรอบ
๕ ปีนั้น โดยได้ทองคำน้ำหนัก ๕๐๐ กิโล หลอมและมอมในวันนี้ ที่นี้เราก็มาคิดอีก ทอง
คำมันก็ปีนขึ้นทุกวัน ปีขึ้นเรื่อยขึ้นไปตั้งมากมายแล้วเวลานี้ละ เราก็ได้พูดว่าทองคำที่เรา
ได้อยู่ในบัญชีแล้วนั้น ทั้งทองคำกฐิน ๔๕,๐๐๐ กองที่เก็บไว้ และที่โครงการช่วยชาติใน
บัญชีต่าง ๆ รวมแล้วคิดว่าไม่ต่ำกว่า ๑๒๖ ล้านละนะ แล้วทองคำมันก็ขึ้นของมันเรื่อย ๆ
ของเราไม่ขึ้นทองคำมันขึ้นมันยังงังกัน

(วันนี้หลวงตาไปเทศน์ขอนแก่น เขาถ่ายทอดสดทางทีวีช่อง ๑๑ และทางสถานีวิทยุ
กระจายเสียงแห่งประเทศไทย ถ่ายทอดวิทยุนี้เฉพาะเขตอีสานครับผม แต่ช่อง ๑๑ นี้ทั่ว
ประเทศครับ) บ่ายวันนี้แหละ เราไปเทศน์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดูว่าบ่าย ๒ โมง เขาจะ
ออกทางวิทยุทั่วภาคอีสาน แล้วถ่ายทอดสดช่อง ๑๑ ทั่วประเทศไทย จะออกวันนี้แหละ
เขาจะถ่ายทอดสดวันนี้ คนคิดว่าจะมากอยู่นะ เพราะไปเทศน์มหาวิทยาลัย พวกนักศึกษา
ดูจะทั้งหมดอยู่นั้น แล้วจากนั้นก็รวม ขอนแก่นนี้ไปเทศน์ถึง ๖ ครั้งแล้วนะ ไม่ใช่เล่นนะ
จึงคิดว่าคนจะมากมาอยู่ ทางภาคอีสานดูจะมีขอนแก่นสูงกว่าเพื่อนตั้ง ๖ ครั้ง ส่วน ๒ ครั้ง
มีมาก ๓ ครั้งมีน้อย

เราพูดขบขันอยู่นะพูดกับอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น จนหัวเราะก๊ากขึ้นเลย
ไม่เคยคิดอย่างนั้น อธิการบดีพร้อมคณะได้ไปมอบดอกเตอร์ มันขบขัน โอ้ ได้ขึ้น
ดอกเตอร์ยังงันนี้ มากี่มาธรรมดาเป็นหลวงตามา ได้ดอกเตอร์แล้วนี้ทำไม หลวงตามาไปที่
ไหนไปได้เข้าได้ ออกได้ไปได้ทั้งหมดนะ เวลาดอกเตอร์ออกกะซิ มาแล้วออกกะซิ เด็กเล็ก
เด็กน้อย หมู หม่า เป็ดไก่ ผู้คนแถวนั้นจะหลีกหนีไหมละ อธิการบดีหัวเราะก๊าก แต่เวลา
พูดสด ๆ ร้อน ๆ มันขบขันกว่านั้นนะ หัวเราะก๊ากขึ้นเลย ได้ดอกเตอร์มันเป็นอย่างนั้นนี่นะ
เราว่า สอนพวกดอกเตอร์ทั้งหลายนั้นแหละจะเป็นไรไป ความหมายว่างั้น แต่เราก็กะเรา

ชั้นเสียไม่พูดถึงใครเลย ความจริงก็สอนพวกมีวิชาความรู้สูง ๆ มียศถาบรรดาศักดิ์สูง ให้รักษาเกียรติของตนด้วยธรรม อย่ารักษาเกียรติของตนด้วยกิเลส เข้าใจไหม มันจะพาให้ต่ำ ให้เดือดร้อน

คนมีแต่วิชาความรู้ทางโลกล้วน ๆ นี่มันเป็นพื้นเป็นไฟไปอย่างนั้นนะ อำนาจก็เป็น อำนาจแพดเผา ไม่ใช่อำนาจเกี่ยวกับเรื่องคุณธรรมภายในใจ อำนาจของธรรมล้วน ๆ เผ็ดร้อนเท่าไรยังเป็นธรรมล้วน ๆ หนา ผิดกัน ถ้าเรื่องของโลกของกิเลสนี้เผ็ดร้อนเท่าไรเป็น ไฟไปหมดเลย มันต่างกัน เพราะฉะนั้นจึงต้องให้เอาธรรมเข้าไปแทรกเพื่อเป็นน้ำดับไฟ ให้รู้ตัว ๆ เสมอ แต่เหล่านี้นะจะคิดหรือไม่คิดก็ไม่ทราบนะ เราไม่แย็บ เราพูดอย่างนี้ไปเลย ให้ไปตีความหมายเอาเอง เราว่าอย่างนั้นนะ เวลาเราได้ดอกเตอร์ไปนี่ ตรงไปไหนนี้เหยียบ บตะไปเลย รถราอะไรผู้คนอะไร ๆ เหยียบบตะไปเลย ดอกเตอร์มันเป็นอย่างนั้นนะ ความหมายก็สอนพวกนี้ แต่เราไม่พูด ให้ไปตีความหมายเอาเอง สอนธรรมก็ต้องเอาธรรมไปชี้

เราจึงอยากให้พี่น้องชาวไทยเรา เรียกว่าต้นเลยก็ผู้ใหญ่ลงมาหาผู้น้อย ควรเป็นคติ ตัวอย่างของผู้น้อยเป็นลำดับลำดับลงด้วยธรรมของชั้นภูมิของตน มีความรู้สูงเท่าไร ยศถา บรรดาศักดิ์สูงเท่าไร คุณธรรมก็ยิ่งแนบติดกันไปสูงเท่านั้น เป็นที่น่าเกรงขามด้วย นำ เคารพบูชาทุกอย่าง รักสนิทติดใจ เป็นอย่างนั้นนะ เราพูดก็ว่าหนูตัวหนึ่งธรรมดานี้แหละ แต่เวลาเราจะแบ่งเราก็กแบ่งบ้างซิ เราออกไปนี่ไม่ได้นะเวลามีผู้คนมาก ๆ ออกไม่ได้มันรุ่ม ต้องหาออกเวลาเสียบ ๆ ตอนค่ำแล้วด้อม คือไปดูงานเขาทำ ทำผิดพลาดตรงไหนไม่ผิด ตรงไหน เรามาเราก็กเตือนหัวหน้าเขา ให้เขาได้สั่งลูกน้องเขาต่อไป ที่ด้อม ๆ ออกไปนะ เมื่อเช้าก็ไป เขากำลังตอกเข็มทำอะไรอยู่ทางโน้น ที่แรกไปเห็นท้อเสียก่อน เห็นท่อน้ำเขา เอลงในห้วยแล้วเขาดม อ้าว ทำยังไงทำอย่างนี้ แน่ะ อย่างนั้นนะ

ไว้กวักขึ้นเลย เขาบอกว่าเขาดมนี้เขาดมชั่วคราว เพียงเอารถเข้ามาเพื่อตอกเข็ม เสร็จแล้วเขาจะรื้อออกหมด เอ้อ อย่างนั้นหรือ นึกว่าคลองทั้งคลองนี้มันท่วมจนกระทั่ง เมืองอุดร แล้วจะมาเอาท้ออันนี้กันเอาไว้มันท่วมหมดแถวนี้ละ เราว่างั้น เขาบอกเขาทำ ชั่วคราว เออ เอละหมดปัญหาไป ก็อย่างนั้นแหละไป ถ้าเป็นอย่างนั้นจะได้สั่งอย่างรีบด่วนทันที แก่ไขโดยด่วน เหมือนอย่างกำแพงข้างห้วยหมากแข้งเรา นี่ มันไม่มีทางออกของ เจ้าของนาเขา เขาก็กหัวใจ เราก็กหัวใจ ใครทำอะไรก็ต้องอาศัยอันนั้น วัดเราจะไปกุมอำนาจ ไว้หมดไม่ถูกอย่างยิง เพราะฉะนั้นเวลาเรามอบให้ท่านปัญญาทำแล้ว ท่านปัญญาไม่รู้ว่า เขาอยู่ข้างใน เขาจะออกทางไหน ๆ ท่านก็ปกริ้วกำแพงไปใกล้ชิดกับอันนี้ เรียกว่าไม่มีทาง ว่างั้นเถอะ

อย่างนี้ละ พอไปเห็นเข้า โอ๊ย ตาย ยิ่งไงกันนี้ กลับมาก็มาสั่งท่านปัญญาให้แก้ไขให้หมด ให้ชัยเข้าไปจนกระทั่งเป็นถนนได้สะดวกเพื่อนาเขาจะได้ออกทางนี้เข้านี้ เขาจะเข้าในวัดเราก็ไม่ว่า แต่เวลาวัดเราปิดมันปิด เราบอก อันนี้เปิดตลอดให้เป็นสมบัติของเขาไปเลย ต้องรื้อให้หมด ก็อย่างนั้นแล้ว ดูเหมือนตั้ง ๔๐ ต้นนะที่กำลังผึ่งนี้ เรานับดูต้นเสา ๓๙ หรือ ๔๐ ต้นนี้แหละ ก็ได้บอกศรัทธาใหญ่เรียบร้อยแล้ว ทำผิดพลาดนี้จะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายไปมากมาย ต้นเสาดอกเข็มตั้ง ๔๐ ต้น ไถออกเลย เพราะตกลงไปลึกแล้วนี่เราจะถอนขึ้นมาไม่ได้ ต้องไถออกไปแล้ว เอาเสาใหม่เข้าไปเลย เราก็เลยชี้แจงให้ศรัทธาใหญ่ทราบทุกอย่าง ก็เป็นอันว่าหายสงสัยทุกคน ก็อย่างนี้แหละที่เราไปดูนะ ที่นี้ถนนก็เปิดโล่งแล้ว สบายไปเลย ไปดูนั่นดูนี่มาแล้ว ถ้าอะไรที่ควรแนะก็แนะเสีย ควรจะสั่ง สั่งทันที

มันเป็นอยู่ในหัวใจเราเองนี่ละ เพราะพูดจริง ๆ หัวใจนี้มันเป็นธรรมล้วน ๆ อะไรที่มันมาขวางอรรถขวางธรรมจะทำลายธรรมซึ่งเป็นประโยชน์ส่วนรวมให้เสียไป และเอาโทษเข้ามาแทนนี้ มันสะดุดแรง ๆ อยู่ตลอดนะ เกี่ยวกับเรื่องการปกครองบ้านเมืองก็เหมือนกัน การปกครองบ้านเมืองก็นับเป็นคณะ ๆ เป็นหัวหน้า ๆ เป็นลำดับลำดับที่จะปกครองกันเป็นชั้นเป็นตอนลงมา การปกครอง ปกครองกันแบบไหนนี่ซิ ไปเรียนมาเรื่องความรู้วิชาที่เรียนมา ความรู้วิชาที่เป็นกลาง ๆ หมุนไปทางไหนก็ได้ เช่น มีดเราถืออยู่นี้ ฟันแดงโมมากินก็ได้ ฟันหัวคนก็ได้ แล้วแต่ผู้เป็นเจ้าของที่จับมีดอยู่นั้นจะฟันทางไหน

นี่ความรู้วิชาเป็นกลาง ๆ หมุนไปทางเสียหายก็ได้ โดยอาศัยอำนาจบาตรหลวงของตนเองไม่มีธรรมภายในใจ นี่ทำให้เสียได้ วิชาที่เรียนมาซึ่งเป็นเหมือนมีดเล่มหนึ่ง ฟันหัวคนทั้งประเทศแหลกเหลวไปหมด เห็นไหมเมืองไทยจะจม นี่เป็นเพราะอะไรพิจารณาซิ มันฟันหัวคนทั้งประเทศ จนกระทั่งเมืองไทยจะจม มันเป็นอะไรถ้าไม่ใช่เป็นเรื่องลืมนื้อ ลืมตัว ลืมอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เดือน ๆ เอามาเหยียบย่ำทำลายประชาชนราษฎรทั้งประเทศ ซึ่งเป็นมนุษย์ตาดำ ๆ ด้วยกันให้แหลกเหลวไปหมดแล้ว จะพูดอะไรให้สมเหตุสมผลไม่มีอะไรสม พูดอย่างนี้สมเหตุสมผล บ้าอำนาจ เข้าใจไหม

นี่เราก็จับมีดเล่มนี้ขึ้น แล้วก็หลงศหลงบ้าอำนาจ เทียบฟันโน้นฟันนี้ไป ถือว่าเจ้าของมีอำนาจ ฟันหัวใครก็แหลกไปหมดละซีมีด ฟังซินะ ฟันแดงโมก็ได้กิน ฟันหัวคนก็แหลก นั่น อันนี้ความรู้วิชาซึ่งเท่ากับมีดเล่มหนึ่ง แล้วมีธรรมเป็นเจ้าของ เจ้าของผู้จับมีดให้มีธรรมภายในใจ มีดเล่มนี้จะเอาใช้ทางไหนดีก็รู้แล้ว ที่นี้วิชาความรู้ที่เราเรียนมานาน้อยนี้ ความมุ่งหมายที่โลกยอมรับกันก็คือ ความรู้วิชาเพื่อระดับชาติบ้านเมือง และให้เป็นผลประโยชน์ มีความสงบร่มเย็นและแน่นอนหนามั่นคงจากหลักวิชาที่เรียนมาซึ่งทำให้เกิด

ประโยชน์ แต่นี่ไม่เป็นเช่นนั้น มันกลายเป็นโทษไปหมด เพราะกิเลสเข้าไปแทรกละซี ไม่มีธรรม

ถ้ามีธรรมแล้ว มีความรู้วิชามากเท่าไร ยิ่งเตือนตัวเองเป็นลำดับลำดับไป เขายกยอปอขึ้นขึ้น ส่งเสริมขึ้นให้เป็นผู้สูงเท่าไร ก็ยิ่งจะพินิจพิจารณาตัวเองหนักเข้าไม่ให้ลืมตัว นั่นผู้ใหญ่ถ้ามีธรรมในใจ ควรเป็นพระเดชเป็นได้ หลักปกครองเป็นอย่างนั้น ควรเป็นพระคุณเป็นได้โดยความเป็นธรรมด้วยกัน ทางศาสนาก็มี พระเดชก็มีพระคุณก็มีพุทธศาสนาของเรา ไม่ใช่มีตั้งแต่พระคุณอย่างเดียว ควรปรับโทษปรับ ปรับโทษมากปรับโทษน้อยนี้เรียกว่าพระเดชแล้ว ควรปรับโทษมากปรับโทษน้อยเพียงไรปรับ ๆ ผู้ที่ดีก็ส่งเสริม ท่านเรียกว่า **นิกคฺยฺห ปคฺคฺยฺห นิกคฺยฺห** คือข่มขู่ ดุด่าว่ากล่าว ถึงขนาดที่อปปเหยี ขับไล่ เรียกว่า **นิกคฺยฺห ปคฺคฺยฺห** ประคับประคอง ภาษาบาลีว่าอย่างนั้น ส่งเสริมผู้ที่ทำดีให้มีกำลังใจ ให้ได้ทำความดีเข้าไปโดยลำดับลำดับ

นั่นธรรมท่านมีทั้งพระเดช มีทั้งพระคุณ ทีนี้โลกก็มีอย่างนั้นเหมือนกัน พระเดชพระคุณก็มีเคียงข้างกันไปอย่างนั้น ถ้ามีตั้งแต่พระคุณอย่างเดียวก็ไม่ได้ โลกนี้มันจุ่นจ้านด้วยกิเลส มันก็มาเหยียบ พระคุณก็เลยแหลกไปเลย ต้องมีพระเดชเข้ารับกันไว้ พระเดชเครื่องต้านทาน เครื่องปราบปราม สิ่งที่จะมาทำลายมหาสมบัติในชาติของตน ในส่วนรวมของตน ต้องต้านทานเอาไว้อย่างหนัก ต้องใช้พระเดช เมื่อถึงกาลเวลาหรือเหตุการณ์ที่ควรใช้พระเดชก็ต้องใช้ นี่หลักของการปกครอง จากนั้นควรใช้พระคุณก็ใช้ไป ต้องมีเป็นคู่เคียงกัน จะมีแต่อย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้

นี่ละเรื่องการปกครอง ทางพระสงฆ์ท่านก็ปกครองกันอย่างนี้มา เพราะฉะนั้นพุทธศาสนาของเราจึงไม่มีอะไรบกพร่อง ที่ใครจะมาตั้งกำหนดกฏบัญญัติปา ๆ ถือน ๆ อำนาจบาตรหลวงปา ๆ ถือน ๆ มาใส่จึงไม่ได้ ดังที่เห็นกันอยู่เห็นไหมล่ะ หลักเกณฑ์มีอยู่นี้มาทำลายทำไม เข้ามาเหล่านี้ไม่ได้ส่งเสริมแม้แต่ชนิดหนึ่ง ดูหลักเกณฑ์ที่ออกมามีแต่หลักเกณฑ์ที่จะทำลายส่วนใหญ่คือพุทธศาสนา จากนั้นก็ชาติ กระจายไปด้วยกันหมดเลย แล้วจะเอาไว้ไม่ได้ จะรับไว้ไม่ได้ เมื่อสมบัตินี้มีเจ้าของอยู่ พุทธศาสนาก็มีเจ้าของ ชาติไทยเราก็มียุทธศาสตร์ คนทั้งชาติเป็นเจ้าของ พุทธศาสนาก็คือพุทธบริษัทซึ่งเป็นลูกชาวพุทธทั้งชาตินี้แล เป็นเจ้าของพุทธศาสนา จึงต้องมีการรักษากันอยู่อย่างเข้มงวดกวดขัน ทั้งทางโลกทางธรรมรักษาไปด้วยกัน เมื่อไม่มีการรักษา แหลก ชาติก็แหลกได้ ศาสนาก็แหลกได้

นี่เหตุการณ์ที่รับกันอยู่เมื่อเร็ว ๆ มาที่ตั้งพี่น้องทั้งหลายเห็น เห็นไหมที่ว่าประชุมพระสงฆ์องค์เจ้ามาตั้งเป็นหมื่น ๆ หมื่นกว่านะไม่ใช่เล่น ๆ ใครไปบังคับท่านเห็นไหมนั้น

ท่านมีความรักความสงวนเทิดทูนตลอดเวลา หัวใจท่านหายใจอยู่กับธรรมกับวินัย บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ที่ท่านมุ่งหน้ามุ่งตาปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ลมหายใจ สติปัญญาท่านจะพัวพันกันอยู่กับองค์ศาสดาคือพระธรรมและพระวินัย นั่นแลเป็นองค์ศาสดาแทนพระพุทธเจ้าของเรา

ท่านได้รับสั่งไว้แล้วตอนท่านจะนิพพานว่า **ดูก่อนอานนท์ พระธรรมวินัยนั้นและเป็นศาสดาของเธอทั้งหลาย ฟังซิ แทนเราตถาคต เมื่อเราตายไปแล้ว เมื่อเป็นอย่างนั้น พระสงฆ์ที่มีสติปัญญาระมัดระวังสำรวมตนไปตามหลักธรรมหลักหลักวินัย ก็เท่ากับท่านเทิดทูนพระพุทธเจ้าอยู่ตลอดเวลาโดยหลักธรรมหลักวินัย ลมหายใจสติตั้งใช้อยู่กับธรรมกับวินัยตลอดเวลา เรียกว่าท่านรักษาของท่าน สงวนของท่านตลอดเวลา เมื่อมีเหตุที่จะเข้ามาทำลายสิ่งเหล่านี้ท่านจะอยู่ได้ยังไง พระทั่วประเทศไทยเห็นไหม นั่น มาเป็นหมื่นกว่านี้ ยิ่งน้อยนะ**

ถ้าหากมีเหตุการณ์อีกจะเพิ่มขึ้นอีกยิ่งกว่านั้นอีก เพราะกำลังแห่งความรัก ความเทิดทูนพุทธศาสนาของท่านมี ไม่ต้องไปหาบอกใครนะ ไปบังคับบัญชา ไม่มีใครบังคับบัญชาใคร พอทราบข่าวเรื่องราวที่กระจายไปตรงไหน ๆ ที่เป็นพื้นเป็นไฟเผาไปทุกแห่งทุกหน ท่านทราบทั่วหน้ากันแล้ว ท่านประชุมกันที่นั่นที่นี้ปรึกษาหารือกัน จากนั้นมารวมกันเป็นใหญ่เข้ามาทะเลาะ ไหลเข้ามา ๆ ที่นี้ก็ออกเท่านั้นเห็นไหมนั้น ใครไปบังคับบัญชาท่าน ไม่มีใครบังคับ ท่านทำด้วยความรักความเทิดทูนพุทธศาสนา ซึ่งท่านกราบไหว้บูชาเทิดทูนเป็นขวัญตาขวัญใจอยู่ตลอดเวลา สะดุดใจท่านมาก ท่านอยู่ไม่ได้ท่านต้องออกมา นี่ละท่านทำ

ผู้รักษามีอยู่ที่นี่ สมบัตินี้เป็นสมบัติของชาติไทยเรา พุทธศาสนาก็ชาวพุทธเรา ชาติไทยทั้งชาติก็เป็นสมบัติของไทยเราทั้งชาติ พร้อมทั้งชีวิตมนุษย์ก็เป็นสมบัติของคนทั้งชาติไทยเรานั้นแหละ เมื่อเข้ามาก้าวก้าวเข้ามาบีบบังคับอย่างไรหาเหตุผลไม่ได้นี้ มันก็ต้องต้านทานกันเป็นธรรมดา ดีไม่ดีถ้ารุนแรงมันอาจจะรบกันได้จะว่าไป จะให้ใครถอยใคร คนนี้ก็ว่าเป็นเจ้าของ คนนั้นจะอวดเก่งเข้ามามันก็ชดกันละซี แม้ตั้งแต่โจรมารกับเจ้าของทรัพย์สินมันยังได้ฆ่ากันว่าไง อันนี้คนทั้งประเทศ ศาสนาเป็นหัวใจคนทั้งประเทศ แล้วจะมายุ่มย่าม ๆ เอาอย่างง่ายตาย แบบสูกเอาเผากินอย่างนั้นไม่ได้นะ จึงต้องได้พิจารณา นี่ละเรื่องธรรมเป็นของเลิศเลอนะ ที่ไหนควรจะมีธรรมตลอดนะ เช่นอย่างฝ่ายการปกครองก็เหมือนกัน ทางพุทธศาสนาก็มีฝ่ายปกครอง ทางโลกก็มีฝ่ายปกครอง ปฏิบัติไปตามจารีตประเพณี หรือกฎข้อบังคับของหลักธรรมหลักวินัยแห่งพุทธศาสนา นี่เรียกว่าเป็นกฎเกณฑ์

ที่ตายตัว แน่นหนามั่นคงตลอดไป อบอุ่นสำหรับผู้รักษาผู้ปฏิบัติตาม จึงไม่ต้องการที่จะให้สิ่งใดเข้ามาทำลาย หรืออย่างน้อยรบกวน มากกว่านั้นก็ทำลาย จึงต้องได้เป็นการเตือนกันมาตลอด เตือนหนักเข้าตลอด ถ้ารู้กล้าเข้ามามาก็มาก ไม่ใช่บ่อย ๆ แหละ

คนไทยไม่ใช่เมืองหมานี่นะ เมืองมนุษย์นี่ พุทธศาสนาไม่ใช่ศาสนาของหมานี่วะ พระพุทธเจ้าเป็นหมาเมื่อไร แล้วสาวกอรหันต์อรหันต์ที่เป็น สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ของพวกเราเป็นหมาเมื่อไร เราที่เป็นชาวพุทธกราบไหว้บูชา ไม่ใช่หมากราบ คนแท้ ๆ กราบ รู้จักดีจักชั่วทุกอย่าง รู้จักเหตุทุนรู้จักรักษารู้จักปฏิบัติ เข้มงวดกวดขันมาตลอด แล้วพุทธศาสนาก็ให้ความร่มเย็นแก่ชาวพุทธเราตลอด ไม่เคยปรากฏว่ามีเรื่องมีราวอะไรมา เพราะอำนาจแห่งการปฏิบัติตามองค์ศาสดา คือธรรมวินัยนั้นแล พระณเฑียรอยู่ที่ไหนก็เย็นสบาย ๆ นี่เพราะปฏิบัติตามพระโอวาทของพระพุทธเจ้า ก็คือศาสดาองค์เอกแทนตถาคตนั่นเอง มันก็เป็นอย่างนั้น

ถ้ามีอะไรที่จะเข้ามาคิดขวางหรือทำลาย มันก็เป็นเรื่องที่แปลกจากปรกติ เป็นความเสียหาย ต่างคนก็ต่างตื่นเนื้อตื่นตัวพินิจพิจารณา ความผิดถูกชั่วดี รวมหัวกันเข้ามาเรื่อย ๆ ละซี นี่ละเรื่องราว จึงทำให้ได้วิตกถึงการบ้านการเมืองการศาสนา เพราะทุกอย่างมีผู้ปกครองเหมือนกัน ทางพุทธศาสนา ก็มีหัวหน้าเป็นลำดับ ๆ ตั้งแต่หัวหน้าวัดขึ้นไป นอกจากนั้นยังตั้งเป็นเจ้าคณะตำบล เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะภาคฟ้าดินขึ้นไปจนกระทั่งสูงสุดถึงสมเด็จพระสังฆราช นี่มีแต่เป็นฝ่ายปกครองเพื่อตั้งให้ประพฤติปฏิบัติ ปกครองกันด้วยความเป็นอรรดเป็นธรรม มันก็ร่มเย็นมาเรื่อย

ถ้าไม่เป็นธรรมแล้วที่ไหนจะแตกก็แตกได้ทั้งนั้น ถ้าลงไม่เป็นธรรม ในอวาสเจ้าอวาสหัวหน้าวัด ไม่เป็นท่าเสียอย่างเดียววัดแตกได้นี่ เจ้าคณะตำบลก็เหมือนกัน ถ้าไปคิดไปขวางไปอวดอำนาจราชศักดิ์ต่าง ๆ โดยหาเหตุหาผลไม่ได้นี่ลูกวัดจะอยู่ได้ยังไง เจ้าคณะไหนก็เจ้าคณะ เอาเทวดามาเป็นเจ้าคณะก็แตกถ้าไม่เป็นธรรม ถ้าเป็นธรรมเสียอย่างเดียวอยู่ด้วยกันอย่างที่เราเห็นนี่แหละ ไม่ต้องถามหาชาติขึ้นวรรณะกัน พระพุทธเจ้าประกาศลั่นออกมาเท่านั้น นั่นคือศาสดาองค์เอกเป็นพ่อใหญ่ของโลกทั้งสามเลย อยู่กันด้วยความอบอุ่นตลอดมาอย่างนี้ นี่คือการปฏิบัติต่อศีลต่อธรรมต่อองค์ศาสดา ซึ่งเป็นองค์แทนพระพุทธเจ้าของเรา

นี่ละจึงทำให้วิตกวิจารณ์ถึงการปกครองทั้งฝ่ายพระเจ้าพระสงฆ์ พระเจ้าพระสงฆ์ก็ไม่ว่าท่านว่าเรามันก็เห็นอยู่ด้วยสายตาด้วยกัน ไม่ตำหนิใครละ เอาธรรมวินัยมาตำหนิ เราไม่ได้อวดว่าใครดีใครเก่ง เอาธรรมวินัยมาประกาศ ยึดเอาอันนี้เป็นหลัก เวลาทำการทำอย่าง

นี้ ๆ ถูกต้องตามหลักกรรมหลักวินัยซึ่งเป็นองค์แทนศาสดาอย่างไรหรือไม่ ถ้าทำผิดตรงไหนก็ให้รับแก้ตัวเองซิ ถ้าไม่แก้ก็ฝืนดันทุรังไปแล้วนี่ก็แตกกันได้นะ ฝ่ายปกครองทางพระสงฆ์ก็แตกกันได้ ถ้าต่างคนต่างไม่ได้สนใจในธรรมวินัยซึ่งเป็นศาสดาองค์เอกแล้ว แตกได้ทั้งนั้น ใหญ่เท่าไรก็ยิ่งแตกมาก จนกระทั่งแตกไปหมดใช้ไม่ได้เลย เพราะการฝ่าฝืนตื้อตึง พระพุทธเจ้าคือพระธรรมวินัย นั่น

ที่นี้ทางบ้านเมืองก็เหมือนกัน มีตั้งแต่ความรู้วิชาที่เรียนมาสูง ๆ โดยไม่มีอรรถมีธรรมเข้าแทรกเลยนี้ อย่าเข้าใจว่าบ้านเมืองจะเจริญรุ่งเรือง ประชาชนทั้งหลายจะมีความสงบร่มเย็น เป็นไปไม่ได้นะ ถ้าหัวหน้าใหญ่นั้นเอาอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ มาใช้เอาหลักวิชามาเป็นเครื่องมือฟันหัวคนทั้งประเทศแตกกระจายไปหมด หัวแตกกระจายไปด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นการปกครองจึงเป็นเรื่องสำคัญอยู่กับธรรมนะ ธรรมต้องมี มีมากมีน้อยอย่าลืมนื้อลืมนิ้ว เป็นผู้ใหญ่เท่าไรยังเป็นคตัตวอย่างอันดีงามแก่ผู้น้อยเป็นลำดับลำดับอย่างนี้ถูกต้อง เราอย่าเอาเรื่องป่าเรื่องเถื่อน อำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ มาใช้ไม่มีใครยอมรับแหละ สิ่งในโลกเขายอมรับคือธรรมที่แทรกอยู่นั้นเป็นความถูกต้อง กิริยาแสดงออกทำไหนเป็นความถูกต้องนั้นเรียกว่าธรรม นั้นละโลกยอมรับ โลกมีการกราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจ

จะเป็นผู้ใหญ่มาสักกี่สมัย เช่นอย่างสมัยทุกวันนี้ปกครองด้วยประชาธิปไตย ต้องมีหัวหน้าเป็นนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีก็ต้องปฏิบัติตัวเป็นคนดี เป็นคตัตวอย่างแก่ผู้น้อย ผู้น้อยมีความเคารพเกรงขาม อยู่กันเย็นไปตลอด จะเปลี่ยนมาก็สมัยก็เย็นไปตลอด ถ้าพลิกจากนี้เป็นทางผิดอำนาจบาตรหลวงป่าเถื่อน ๆ กินดับกินปอดประชาชนทั้งที่แจ่มทั้งที่ลับไปแล้วโลกนี้แตก เมืองไทยไม่ใช่เมืองหมา หมามันก็สงวนตับปอดมันเหมือนกัน คนเราก็สงวนตับปอด ยิ่งสงวนมากยิ่งกว่าหมาไปอีก ทำไมจะมาทำกันได้อย่างง่าย ๆ มันต้องได้พิจารณาเรื่องเหล่านี้

เพราะฉะนั้น เรื่องศีลธรรมจึงเป็นความจำเป็นมากสำหรับโลกที่อยู่ร่วมกัน ถ้าไม่มีศีลมีธรรมเลยแล้วไม่มีหวังนะ ใครอย่าเอาอะไรมาอวดศีลธรรมพระพุทธเจ้าว่าดีบว่าดีว่าเลิศเลอ ก็เท่ากับกองมูลรอกองคูไปอวดทองคำนั้นแหละ กองมูลรอกองคูไปอวดทองคำ ใครจะยอมรับว่ากองมูลรอกองคูนี้เลิศกว่าทองคำมีไหม พิจารณาซิ เรื่องกิเลสเป็นเรื่องความสกปรกเท่ากับกองมูลรอกองคู ทองคำได้แก่อรรถธรรมของพระพุทธเจ้าที่สั่งสอนสัตว์โลกมา สามแดนโลกธาตุนี่สั่งสอนมากี่กัปก็กลับ โลกได้รับความสุขความเจริญรุ่งเรืองสงบร่มเย็นจนกระทั่งพ้นจากทุกข์ไปโดยลำดับถึงนิพพาน เพราะอำนาจแห่งอรรถแห่ง

ธรรม นี่ถ้าเทียบก็ว่าทองคำทั้งแท่ง แล้วจะให้ไปอยู่ที่กองมูตรกองคุณมันเป็นไปได้ยังไง โลกที่เอามูตรคุณขึ้นเหยียบทองคำนี้ซิ มันจึงเกิดเป็นความเดือดร้อนวุ่นวายทุกหย่อมหญ้า นี่ เพราะใครไม่ยอมฟังเสียงใคร เอาแต่ทิฐิมานะซึ่งเป็นกองมูตรกองคุณมาโปะหัว โปะหัว ใจกันนั้นแหละ มันก็เดือดร้อนละซิ

ถ้ามีธรรมแล้วทองคำเทิดไว้เสมอ จิตใจกับธรรมให้ไฝฝืนถึงกันเสมอ แล้วอยู่ที่ไหน ก็เย็น ๆ นี่ละที่เรามีความวิตกวิจารณ์ อยากให้บรรดาวงราชการทั้งหลายตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมาหาผู้น้อยควรจะระลึกตัวให้เข้าถึงธรรม อย่าเห็นสิ่งใดยิ่งกว่าธรรมไม่มีในสามแดนโลกธาตุ นี่ ที่จะให้สูงกว่าธรรมไม่มี เป็นกองมูตรกองคุณด้วยกันทั้งนั้นแหละ แต่อาศัยกันไปอย่างนั้นจะว่าไง มูตรคุณมันก็อยู่กับคนอยู่กับสัตว์ มันก็อาศัยกันไปอย่างนั้นจะว่าไง จะว่าอันไหนเลิศอันไหนไม่เลิศมันก็อาศัยกันไปอย่างนี้ ให้รู้จักแบ่งปันส่วนเอาไปใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสิ่งนั้น ๆ ที่ควรแก่กันและกันเท่านั้นเอง โลกกับธรรมอยู่ด้วยกันก็ต้องอาศัยกันไป

สกปรกก็รู้ว่าสกปรก สะอาดก็รู้ว่าสะอาด มันก็คละเคล้ากันไป ชะล้างกันไปอย่างนี้ อย่าให้มีแต่ความสกปรกอย่างเดียว ถ้ามีแต่ความสกปรกอย่างเดียวโลกนี้เป็นโลกมูตรโลก คุณใครอยู่ได้ไหม นั่นฟังซิ พิจารณาซิ อยู่ไม่ได้นะ จึงต้องอาศัยซึ่งกันและกัน นี่ละวันนี้พูดธรรมะนี้เป็นข้อวิตกวิจารณ์กับทางโลกทางสงสาร ตลอดถึงทางพระเจ้าพระสงฆ์ ศาสนาของเรา ก็อดไม่ได้เพราะศาสนาก็เป็นคนมีกิเลส เป็นผู้ปฏิบัติรักษาศาสนามันก็ผิดพลาดไปด้วยกันเหมือนโลกนั้นแหละ ผิดพลาดไปคนละทาง ทางพระผิดพลาดไปแบบพระ ขรราวาส ผิดพลาดไปแบบขรราวาส

เพราะฉะนั้นเวลาพระผิดพลาดไปเหยียบหัวขรราวาสลงต่ำลง ๆ เอามูตรเอาคุณตัวสูงกว่าโลกนี้มันถึงเดือดร้อนดังที่เห็นอยู่ปัจจุบันนี้ นี่ละเอามูตรคุณขึ้นไปเหยียบหัวคนทั้งประเทศซึ่งเป็นชาวพุทธ แล้วเหยียบหัวพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ลงมาด้วยมูตรคุณ ถือว่าวิเศษวิโส พระพุทธทรงบัญญัติไว้ยังไงไม่ยอมรับ จะเอาตามทิฐิมานะปา ๆ ถ้วน ๆ ของตนไปเหยียบพระพุทธเจ้า ผู้ที่เทิดทูนมีอยู่ใครจะไปยอมให้เหยียบง่าย ๆ ละ นี่ซิมันก็เอากันตรงนี้ละ ให้พากันเอาไปพิจารณาพิจารณานะ

ธรรมไม่ใช่ของครีของล้ำมันเลิศเลอมาแต่กาลไหน ๆ เป็นแต่กิเลสตัณหาที่อยู่ในหัวใจของตนมันพองตัวขึ้นฟูบหัวลง พองขึ้นฟูบหัวลง เวลานี้มันกำลังพองตัวขึ้นผองพองตนจนลืมนื้อลืมตัวไป มันจึงทำโลกให้เดือดร้อน ก็ทำตัวของเรานี้แหละที่อยู่รวม ๆ ให้เดือดร้อนไปด้วยกัน ให้ต่างคนต่างระมัดระวังตั้งแต่ฝ่ายปกครองทั้งพระเจ้าพระสงฆ์ ทั้ง

ประชาชนพลเมืองก็ขอให้ต่างคนต่างปฏิบัติหน้าที่ตามกฎเกณฑ์ คือกฎหมายบ้านเมือง
ระเบียบข้อบังคับ พระสงฆ์ก็ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของพระธรรมวินัยแล้ว ก็จะผาสุกร่มเย็น
ไปตาม ๆ กัน วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ เอาละพอ

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.Luangta.or.th or www.Luangta.com